

— Ponadto strona skarżąca, jako importer, została też bezprawnie pokrzywdzona względem producentów, gdyż uwzględnienie zmiany rocznych zapasów pozwala producentom na prawidłowe określenie rzeczywistych ilości wprowadzonych do obrotu, podczas gdy w wypadku skarżącej ilości te są zniekształcone na jej niekorzyść.

3. Zarzut trzeci: naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE

— Strona skarżąca podnosi w tym miejscu między innymi, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów w zakresie obowiązku uzasadnienia, w szczególności dlatego, że nie wynika z niej, w jaki sposób uzyskano podane w odniesieniu do strony skarżącej wartości ton ekwiwalentu CO₂.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150, s. 195).

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2015 r. – SNCM/Komisja

(Sprawa T-1/15)

(2015/C 056/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marsylia, Francja) (przedstawiciele: adwokaci F.-C. Laprèvote i C. Froitzheim)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 107 i 263 TFUE i art. 41 karty, decyzji C(2013) 7066 final z dnia 20 listopada 2013 r. w całości;
- stwierdzenie nieważności całości wskazanej decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że zbycie 75 % udziałów spółki SNCM po cenie ujemnej 158 mln EUR stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że podwyższenie kapitału o 8,75 mln EUR z objęciem akcji przez CGMF stanowi pomoc państwa;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim wskazano w niej, że kredyt na rachunku bieżącym w kwocie 38,5 mln EUR stanowi pomoc państwa;
- posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności wskazanej decyzji Komisji w zakresie, w jakim przeanalizowano w niej łącznie zgodność salda w wysokości 15,81 mln EUR, która to kwota została wypłacona tytułem pomocy na restrukturyzację w 2002 r., z całością środków z 2006 r.;
- jeszcze bardziej posiłkowo, częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że sporne środki stanowią pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi w swej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/882/UE z dnia 20 listopada 2013 r. [notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 7066 final], w której Komisja stwierdziła, że po pierwsze, saldo zgłoszonej przez władze francuskie w dniu 18 lutego 2002 r. pomocy na restrukturyzację w kwocie 15,81 mln EUR, a po drugie, trzy środki wdrożone przez władze francuskie w 2006 r. na rzecz strony skarżącej, a mianowicie zbycie 75 % udziałów strony skarżącej po cenie ujemnej 158 mln EUR, podwyższenie kapitału o 8,75 mln EUR z objęciem akcji przez Compagnie générale maritime et financière i kredyt na rachunku bieżącym w kwocie 38,5 mln EUR, stanowią niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa, nakazując w konsekwencji jej odzyskanie.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 i art. 266 TFUE, a także art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, polegającego na tym, że Komisja odmówiła rozszerzenia formalnego postępowania wyjaśniającego po stwierdzeniu nieważności części decyzji Komisji 2009/611/WE z dnia 8 lipca 2008 r.⁽¹⁾ wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2012 r. wydanym w sprawie T-565/08 Corsica Ferries France/Komisja⁽²⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, obowiązku uzasadnienia i zasady równego traktowania, a także naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, przez to, że Komisja uznała, iż ujemna cena zbycia stanowi pomoc państwa.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i oczywistego błędu w ocenie w efekcie uznania przez Komisję, że wkład kapitałowy w kwocie 8,75 mln EUR stanowi pomoc państwa.
4. Zarzut czwarty, podniesiony posiłkowo, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, polegającego na uznaniu przez Komisję, że środki pomocy na rzecz osoby w kwocie 38,5 mln EUR stanowią pomoc państwa.
5. Zarzut piąty, podniesiony posiłkowo, dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie wskutek łącznego zbadania przez Komisję zgodności salda w wysokości 15,81 mln EUR, wypłaconego tytułem pomocy na restrukturyzację w 2002 r., z całością środków z 2006 r.
6. Zarzut szósty, podniesiony jeszcze bardziej posiłkowo, dotyczący oczywistych błędów w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia w efekcie uznania przez Komisję za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomocy na restrukturyzację wypłaconej w latach 2002 i 2006.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C 58/02 (ex N 118/02), jakie Francja przyznała na rzecz Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3182] (Dz.U. 2009, L 225, s. 180).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 11 września 2012 r. Corsica Ferries France/Komisja, T-565/08, Rec., EU:T:2012:415.

Postanowienie Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Alban Giacomo/Komisja

(Sprawa T-259/12)⁽¹⁾

(2015/C 056/41)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – Teva Pharma i Teva Pharmaceuticals Europe/EMA

(Sprawa T-547/12)⁽¹⁾

(2015/C 056/42)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.
